

عنوان مقاله:

بررسی پادافراه در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

نجمه نظری دالینی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

عبدالحسن بیننده - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور واحد جهرم

خلاصه مقاله:

حماسه ملی ایران، عصاره ی فرهنگ و تمدن چند هزارساله ی قوم ایرانی است که پس از طی مراحل مختلف تکوین و تدوین، سرانجام سر از دفتر شعر فرزانه ی توس در آورده است و به دست توانای او به شکل امروزی خود، پدید آمده است. بسیاری از حوادث، شخصیتها، مکانها و سایر اجزای تشکیل دهنده ی این مجموعه ی عظیم علیرغم ظاهر ساده و داستان گونه ای که دارند؛ در ژرف ساخت خود مشتمل بر آیین های کهن قومی یا باورهای دینی هستند و یا به سرگذشتی مربوط است که در نخستین دوره های مبهم تاریخ، بر این مرز و بوم و این مردم رفته است. شاهنامه که منظومه ای حماسی است داستان میهن ایرانیان است، فردوسی توانمند با آنچه که پدران و نیاکان ما درباره ی این جهان از آغاز تا پایان سده ی چهارم هجری با اندیشه و نگرش خود یافته بودند، کاخ بلند سخن را بنا ساخت و اندیشه ی ایرانی را به آسمان برد. فردوسی در شاهنامه آیین های از پسندها و ناپسندها فراروی خواننده می نهد، این پسندها و ناپسندها در قهرمان شاهنامه فراوان است و هر یک از نظری عبرت آموز تواند بود. ناشایستگیهای رفتاری در شخصیتهای شاهنامه سبب ظهور حس انتقامجویی که آنهم بزرگترین محرک تمام جنگها و هدف تمام پهلوانان است، میشود و همچنین باعث پادافره شدن گناهکاران است که کوشش در اجرای آن عدالتی را به همراه دارد. زیرا اگر شخصیتهایی در شاهنامه از پادافره آسوده مانند، اثری از حق و داد به جا نخواهد ماند و عالم انسانیت زیان خواهد دید.

کلمات کلیدی:

پادافراه، کیکاووس، کیخسرو، افراسیاب و...

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891018>

